

halk: Gucer (Pakistan)

Pakistan ve Hindistan'ın ortasında çok yüksek balkanlar, balkanların önünde de orta yükseklikte tepeler bulunuyor. Orada Gucar denilen bir halk yaşıyor. Yüzlerce seneden beri koyun, keçi ve manda sürülerine bakıp çobanlık yapıyorlar, göçebe (yani gezici) bir hayat sürdürüyorlar. Ama eskiden beri kimi Gucarlar hayvanlarını satıp çiftçilik yapmaya karar vermişler. Gene de hayvanlarıyla balkanlara binip bütün yazı oradaki çayırda geçirirler. Hayatları zor ve güçlüklerle doludur. Fukaralık ve cahillik yaygındır ve sağlık hizmetlerinden uzaktırlar. Pakistan ile Hindistan arasında 15 seneden beri Keşmir sancağı için bir çatışma devam ediyor. Gucar halkın yaşadığı yerler de askerlerin kontrolundadırlar. Balkanların yüksekliği bile onları korumuyor. O derece geldi ki, artık gezici hayat stilinden vazgeçip yerleşmişler.

Senelerden beri çok fazla hayvan otlatırmışlar, öyle ki, balkanlarda otluklar artık kıttır. O yüzden eskiden beri kullandıkları yollarını kullanamaz oldular. Sürekli bir aylık kazanmak için Gucar halkının bazı cinsleri kasabalara taşınmıştır. Orada hem de fırsatları var, kızanları okutursunlar ve hastanelerde sağlık hizmetlerinden faydalansınlar.

Böylelikle, eskiden tek halk olan Gucarlar şu anda iki gruba bölünüyor: çobanlar ve çiftçiler, göçebeler ve yerleşmişler, köylüler ve kasabalılar.

Modern hayata geçerken Gucarların bütün yaşamı büyük değişmelere uğramaktadır. Ailelerin içinde bile problemler meydana geliyor. Önce güçsüz ve topraksız olan Gucarlar, toprak sahibi olmakla politik güce de sahip olmaya bakıyorlar.

Eskiden beri Gucarlar 'halk islamiyeti'ni kullanırdılar. Ama bugünlerde müslüman agitatorların yüzünden birçokları daha fanatik bir islamiyet yaşamaya başlamışlar. Ama zor durumda kalınca çoğunlukla gene de eskiden beri taptıkları mezarlara ve kutsal yerlere giderler. Nenelerden kalma ilaçları ve hocaların yazdığı muskaları kullanmaya devam ederler.

Gucarların en saydığı hoca Mian Başir adında biridir. O bir sufi tarikatındandı ve babası ile dedesi birlikte Keşmir'de bir türbede (kutsal mezarda) gömülüdür. Gucarların inançlarına göre, bu evliya ya da pir denilen kutsal adamlar Allaha çok yakındırlar ve

öldükten sonra yaşayanlar için Allaha yalvarırlar. Demek insanlar o kadar kayıp ve yolunu şaşırılmış ki, Allahı çok çok uzak ve yaklaşılmaz bir varlık sanırlar, ona ancak aracılarla yaklaşılabılır diye inanırlar.

Kimi kutsal adamların mezarları için diyorlar ki, orada yapılan duaların hepsi işitilmiş. Onun için kim sağlığa kavuşmak, zenginlik kazanmak, evlatlar edinmek ya da cinlerden kurtulmak isterse, oraya gidip dua eder. Ne yazık ki, oraya giden kişiler sözde orada serbest edilirken, tam tersi, bunu yapmakla cinlere tutsak olurlar. Ama Gucarların arasında var küçük bir grup insan, bu sözde kutsal adamlara itaat etmek ve onlara kulluk etmek yerine iyi çoban olan İsa Mesih'in getirdiği serbestliğini tatmışlar.

Gucarlar için son 15 sene çok heyecanlı geçti. Dışarıdan çok baskı ve değişiklik gördüler ve böylece gençlerin arasında İsa'nın iyi haberine karşı daha büyük bir açlık yaratıldı. Gucarların birçoğu, hatta belki de çoğu, dedelerinden kalma adetleri ve inançlarına şüphe duymaya başladılar. Dini inançlarını da artık düşünmeden ve sorusuz kabul etmezler. Gerçek ruhsal cevaplar ararlar. Demek şu anda Rab burada müjde için açık bir kapı yaratmıştır - ama bu kapı daha ne kadar açık kalacak belli değil.

DUA KONULARI:

- Rab daha fazla ruhsal işçiler göndersin, öyle ki, şu anda açık olan kapıları kulansınlar.
- Daha fazla kişi İsa Mesih'i kabul etsinler.
- Gucar diline yapılan İncil tercümesi bir an önce bitirilsin. Aynı zaman İncilin sözlerini kasetlere geçirsinler, çünkü halkın çoğu okuma yazmayı bilmiyor.

2 milyon kişi

Hindistan'ın en kuzey tarafında KAŞMİR adında bir bölge (oblast) bulunuyor. Hindistan'ın bütün oblastları çoğunlukla Hinduisttir, bir tek Kaşmir çoğunlukla müslümandır. O da son yıllarda büyük bir iç savaşına sebep oldu. Pakistan ve Hindistan ikisi Kaşmir'i kontrol etmek için savaş yapıyorlar. Bu amaçla Kaşmir'i ikiye böldüler - yarısı Pakistan'ın, yarısı gene Hindistan'ın kontrolün-dadır.

Orada GUCER adında göçebe bir halk var, yani koyun ve keçi sürüleriyle yerden yere göç ediyorlar. Kışın Himalaya dağların eteklerinde yaşıyorlar, yazı gene, daha yüksek balkan

çayırlarında geçiriyorlar. Ancak yazın sonunda oradan dönerler. GUCERlerin iki grubu var: yarısı manda yetiştiriyorlar, öbür yarısı gene, koyun ve keçi yetiştiriyorlar. En önce Gucerler Hinduist idiler, ama bin sene önce müslümanlığı kabul etmeye başladılar. Gene de bugüne kadar Gucerler'in bir kısmı Hinduist kaldı. Halk için Kuran en büyük otorite değildir, daha fazla PİR denilen kutsal adamlara bağlıdırlar. Bu pirlar halkın asıl ruhsal güdücüleridir. Ama onların kuvveti sadece ruhsal değildir, aynı zamanda politikaya da karışıyorlar. En büyük pirların sözü çok büyük politik güce sahiptir.

GUCERler bir tarafta koyu müslümandırlar: günde beş defa namaz kılarlar, bütün müslüman bayramlarını tutarlar v.s.. Öbür tarafta başka müslüman halkları onları müslüman olarak kabul etmiyorlar, çünkü GUCERler birçok Hinduist adetlerini de devam ettiriyorlar. Mesela düğünleri ya da cenazeleri Hinduist adetlerine göre yaparlar. Hatta, birçok GUCERin hanelerinde Hinduist putlar bile bulunuyor, onlara her gün dua ederler. Kişilerin başına bir zorluk geldi mi, ağaçlara, taşlara, mezarlara ya da o kutsal PİRLere başvururlar, onlardan yardım beklerler. Tabii ki, bütün bu adetler aslında müslümanlıkta yasaktırlar. GUCERlerin inancına göre, ölümlerin mezarların topraklarında şifa ve bereket getiren güçler var.

GUCERler barışı seven, misafir karşılamaktan hoşlanan bir halktır. Onların okumuşluk derecesi çok yüksek değildir. Bütün halkın içinden ancak bir avuç kadar insan üniversiteyi bitirmiştir. Onlar Hindistan'ın büyük kasabalarında yaşıyorlar ve kendi halkından utanıp, GUCER olduklarını inkâr ediyorlar. GUCERlerin büyük çoğunluğu daha çobanlık hayatı sürüyor ve kendi anadilini ne okumazlar ne de yazabilirler. Onlar bildikleri toprakların dışına çıkmaya korkuyorlar ve kasabalara ancak en büyük ihtiyaçlarını karşılamak için iniyorlar. Balkanlardaki hayatı ve özgürlüğü severler.

Ama 12 seneden beri süren Kaşmir savaşı, GUCERlerin de hayatlarını değiştirmiştir. O savaşta şimdiye kadar 40.000 kişi öldürüldü. GUCERlerin cahilliği sebep oluyor, devlet tarafından dikkate alınmasınlar ve yardımlar onlara ulaşmasın. Onlara karşı yapılan ayırım (diskriminatsiya) çok büyüktür. Savaşta birçok GUCER de öldürüldü ve gelecek için iyi düşünceleri yoktur.

GUCERlerin arasında henüz tek bir toplantı bile kurulmadı, sadece bir avuç tek yaşayan imanlılar var, onlar da bir araya gelemiyorlar.

DUA KONULARI:

- Luka 2:8-10'da okuyoruz, nasıl İsa'yı ilk olarak tanıyan kişiler çobanlar oldu. Melek de onlara şöyle bir müjde verdiler: "Ben size bütün halka büyük bir sevinci bildiriyorum." Dua edelim Rab kendi Oğlunu bir çoban halkı olan GUCER halkına da açıklasınç öyle ki asıl iy içobanı tanısınlar.
- Çok az sayıda olan GUCER imanlıları, birbirlerinden artık korkmasınlar, bir araya gelip toplansınlar
- GUCER diline şu anda bir İncil tercümesi yapılıyor. O dilde İsa filmin teksti çevirildi, ama filmin kendisi henüz hazır değildir. Hem incilin basımı, hem de İsa filmin yapılması için gereken para ve personel bulunsun, öyle ki, GUCER halkı iyi haberi kendi dilinde işitsinler
- Hem Hindistan'dan, hem de başka devletlerden daha fazla misyoner çıksın GUCER halkına gitmek için